

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112228813
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112228813.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľky: S. T., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XXX, T. L. C., právne zastúpená Mgr. Róbertom Hmirom, advokátom, so sídlom X., D. K. XX, proti odporcovi: C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/X, T. L. C., právne zastúpený JUDr. Martinom Burianom, advokátom, so sídlom X. E. A. X, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva: mal. deti B. T., nar. XX.XX.XXXX a B. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto, o odvolaní navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/356/2012-227 zo dňa 16.9.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu sp.zn. 30P/356/2012-227 zo dňa 16.9.2013 v časti výroku napadnutého odvolaním, ktorým súd otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. B. výživným vo výške 140,- eur mesačne, na výživu mal. B. výživným vo výške 120,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním, ponecháva **n e d o t k n u t ý .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd manželstvo účastníkov S. T., rod. N., nar. XX.XX.XXXX a C. T., nar. XX.X.XXXX uzavreté dňa 1.10.2005 v Porostove, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Sobrance, zväzok 8, ročník 2005, strana 75, poradové číslo 40, rozviedol. Súd zveril maloleté deti B. a B. na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej B. výživným vo výške 140,- eur mesačne, na výživu maloletej B. výživným vo výške 120,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí. Rodičia sa dohodli na úprave styku s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý párný týždeň v piatok od 18.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a počas letných prázdnin od 22.7. do 11.8. Otec maloletej deti prevezme od matky v mieste bydliska matky a po skončení stretnutia odovzdá matke v mieste bydliska matky. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 113 ods. 1 O.s.p., s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s mal. dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s mal. dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s mal. dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s mal. dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, výsluchom účastníkov konania mal súd preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, takže manželstvo už nemôže plniť svoj účel a obaja sa aj zhodne vyjadrili, že nemožno očakávať obnovenie

manželského spolužitia. Odporca uviedol, že súhlasí s dôvodmi rozvratu manželstva, ktoré uvádzala navrhovateľka v návrhu, pričom poznamenal, že nezhody vznikali aj z toho dôvodu, že navrhovateľka počas týždňa a cez víkend nevarievala. Súd mal preukázané, že manželia približne rok nežijú v spoločnej domácnosti. Obaja sa zhodne vyjadrili, že v ich manželstve nastal hlboký a trvalý rozvrat a nie je predpoklad obnovenia riadneho manželského spolužitia do budúcnosti. Vzhľadom na všetky skutočnosti súd dospel k záveru, že manželstvo neplní ani jednu zo svojich funkcií a keďže nie je predpoklad obnovenia spolužitia medzi účastníkmi, boli splnené podmienky podľa § 23 odsek 1 Zákona o rodine na to, aby súd návrhu vyhovel a manželstvo účastníkov rozviedol.

Súd poukazuje na to, že konaniu o rozvod manželstva predchádzalo konanie o úpravu práv a povinností k mal. deťom B. a B., ktoré sa konalo v ten istý deň. Súd zveril mal. deti do starostlivosti matky a zaviazal otca prispievať na výživu mal. B. vo výške 140,- eur mesačne, na výživu mal. B. výživným vo výške 120,- eur mesačne. Rodičia sa dohodli na stretávaní otca s maloletými deťmi.

V starostlivosti o mal. deti neboli zistené nedostatky, ako vyplýva zo správy kolízneho opatrovníka o prešetrení pomerov, a kolízny opatrovník doporučil maloleté deti zveriť do starostlivosti navrhovateľky. So zverením detí do starostlivosti matky súhlasil aj otec detí. Vzhľadom k tomu súd mal. deti zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky aj na čas po rozvode manželstva, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok.

Pri rozhodovaní o výške výživného súd porovnal možnosti, schopnosti a majetkové pomery u oboch rodičov, prihliadol k odôvodneným potrebám detí. Súd mal preukázané rovnaké skutočnosti ako v konaní o úprave práv a povinností k maloletým deťom do rozvodu.

Matka bola zamestnaná na dobu určitú, pracovný pomer podľa oznámenia zamestnávateľa bol ukončený obojstrannou dohodou v marci 2013, následne sa matka zaevidovala ako uchádzačka o zamestnanie, pracovala na dohodu o vykonaní práce, od septembra pracuje na dohodu o pracovnej činnosti, pričom jej príjem predstavuje 2,4 eur na hodinu v hrubom a rozsah práce predstavuje 10 hodín týždenne. Ako uviedla matka, mala možnosť naďalej pracovať u zamestnávateľa, avšak nechcela pracovať v trojzmennej prevádzke, keďže bude musieť zabezpečovať starostlivosť o deti a nevie či naďalej budú s otcom bývať v spoločnej domácnosti a tiež začala mať zdravotné problémy, ktoré však súdu nepreukázala, preto si chce nájsť menej náročnú prácu. Otec je zamestnaný stále u toho istého zamestnávateľa, kde jeho priemerný mesačný čistý zárobok predstavuje 913,- eur. Ako uviedli obidvaja rodičia, bývajú zatiaľ v jednom byte. Otec platil splátku hypotekárneho úveru 163,- eur, matka platila za byt mesačne 184,- eur. Otec neprispieval na výživu detí, výživné zaplatil vo výške 140,- eur v septembri 2012, v októbri 70,- eur a deťom prispel na zakúpenie pomôcok do školy 50,- eur, uviedol, že raz za mesiac kupoval potraviny, aby vydržali na celý mesiac Ako uvádzal otec, bral 2 úvery, jeden vo výške 1.000,- eur, ktorý spláca mesačne 34,- eur a druhý 5.000,- eur, ktorý spláca mesačne 136,- eur. Uviedol, že má bežné výdavky, stravu, ošatenie, za telefón platí 25,- eur, platil splátky za práčku a kameru. Maloleté deti navštevovali materskú školu. B. od septembra 2013 začala navštevovať 1. ročník základnej školy. Má výdavky so stravou, ošatením, so školou. Maloletá B. naďalej navštevuje materskú školu. Má výdavky so stravou, ošatením, so škôlkou. Obidve deti nosia okuliare s čím sú spojené vyššie výdavky. Matka uvádzala, že výdavky sú na každú vo výške 155,- eur mesačne.

Súd svojou úvahou určil výživné na B. vo výške 140,- eur mesačne, na B. vo výške 120,- eur mesačne a podľa názoru súdu takto určená výška výživného zodpovedá odôvodnením potrebám detí, vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca, s prihliadnutím na jeho príjem a nevyhnutné výdavky. Súd poukazuje na to, že nemôže prihliadať na výdavky otca ako sú spotrebné úvery, ktoré spláca, pretože výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Súd poznamenáva, že je povinnosťou obidvoch rodičov venovať všetky sily, k čo k najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších potrieb svojho dieťaťa, podľa svojich faktických schopností a možností.

Matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť aj formou osobnej starostlivosti, časť odôvodnených potrieb maloletých detí matka uhrádza z rodinných prídavkov, ktoré sú maloletým deťom vyplácané na jedno dieťa vo výške 23,10 eur.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 144 O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trova konania v konaní o rozvod manželstva a nezistil také pomery účastníkov alebo okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali ich priznanie niektorému z účastníkov.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku, ktorým súd rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu mal. B. výživným vo výške 140,- eur mesačne, na výživu mal. B. výživným vo výške 120,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, podali odvolanie navrhovateľka a odporca prostredníctvom svojich právnych zástupcov.

Navrhovateľka vo svojom odvolaní navrhovala odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť v zmysle § 220 O.s.p. nasledovne: Otec mal. B. a mal. B. je povinný prispievať na výživu mal. B. výživným vo výške 250,- eur mesačne a na výživu mal. B. výživným vo výške 200,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí s účinnosťou od 1.10.2013. Poukázala na to, že súdom stanovená suma výživného, ktorou je odporca povinný prispievať na mal. deti, nepovažuje za postačujúcu ohľadom na odôvodnené potreby maloletých detí a s ohľadom na schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu. Poukázala na vykonané dokazovanie pred súdom prvého stupňa a na výdavky maloletých detí preukázané v konaní. S ohľadom na vek detí je potrebné zabezpečiť pre maloleté deti stále nové ošatenie a obuv, stravu maloletých a zdravotnícke potreby. Uviedla, že mal. B. od septembra 2013 navštevuje 1. ročník základnej školy, s čím sú spojené ďalšie zvýšené výdavky a to so zabezpečením školských potrieb. Súdom určené výživné na mal. deti je v zjavnom nepomere k možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom odporcu, ktorého priemerný čistý zárobok činí 1.000,- eur pri zohľadnení pravidelných odmien vyplácaných odporcovi zamestnávateľom. Ona je de facto bez príjmu, musela si zabezpečiť finančné prostriedky na zabezpečenie výživného pre deti a ostatné potreby domácnosti vo výške 5.000,- eur od nebankovej inštitúcie, pričom túto pôžičku musí spolu s úrokmi splácať. Nestotožňuje sa s názorom prvostupňového súdu, že takto určená výška výživného zodpovedá odôvodneným potrebám detí vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca s prihliadnutím na jeho príjem a nevyhnutné výdavky.

Otec maloletých detí v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne vec inak právne posúdiť podľa príslušných ustanovení O.s.p. Poukazoval na to, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o výške výživného neprihliadol na schopnosti a možnosti matky pri určovaní výšky výživného otca. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť a obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Má za to, že uvedené nebolo úplne zohľadnené a aplikované v rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol zaviazaný na plnenie vyživovacej povinnosti voči svojim maloletým deťom. V tejto súvislosti poukázal na vykonané dokazovanie pre súdom prvého stupňa ohľadne pracovného pomeru a zamestnanosti navrhovateľky ako matky maloletých detí. Pri určení výšky výživného sa vychádza z pomeru schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného. Dieťaťu je ex lege priznané právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Pokiaľ je však životná úroveň rodičov nízka, nemajú možnosť ju zvyšovať, je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni.

K odvolaniu navrhovateľky a odporcu proti rozsudku súdu prvého stupňa podal písomné vyjadrenie kolízny opatrovník maloletých detí. Má za to, že výška výživného pre maloleté deti je primeraná vzhľadom na vek maloletých detí, preukázané potreby, možnosti a schopnosti rodičov.

K odvolaniu navrhovateľky proti rozsudku súdu prvého stupňa podal písomné vyjadrenie odporca, v ktorom uvádzal okrem iných argumentov uvedených v jeho odvolaní, že má dôvodné pochybnosti o tom, či výdavky na maloleté deti bolo nevyhnutné vynaložiť, resp. či výdavky boli vynaložené účelne.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaní potvrdil v súlade s

ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponechal nedotknutý.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania navrhovateľka a odporca, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľov, na ktorých založili svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Súdom prvého stupňa určenú vyživovaciu povinnosť považuje odvolací súd za primeranú, zodpovedajúcu potrebám maloletých detí, ako aj možnostiam a schopnostiam rodičov.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 144 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. V zmysle ust. § 144 O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania v konaní o rozvod manželstva a súd nezistil také pomery účastníkov alebo okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali ich priznanie niektorému z účastníkov.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.